

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в
Кемпбелт ауніт а
Айлі
Ceann Loch Chille
Chiarain*

19 квітня 2026 року

Третя неділя Великодня

Гімни/Музика на неділю

Процесія

726 Нехай буде любов (Vv 1 і 2)

Оферторі

320 Господи, прийми дари, які ми
пропонуємо (Мейхью)

Музика причастя

Тебе поєм

Післяпричастя

498 Душа мого Спасителя (Мейхью)

Рецесія

14 Алілуя, алілуя, подякуйте (Ключі)

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Третій тиждень Eastertide

Вівторок: **Без меси**

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30;

Свята меса. 10:00

Група для обговорення: писання під час

Великодня, 10:30 ранку в каплиці

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Свята**

меса, 10:00

Наступних вихідних:

Субота, 25 квітня, Вічна меса, 18:00

Неділя, 26 квітня, 4-та неділя звичайного часу, Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

3 травня, 5-та неділя Великодня: **Свята меса, 16: 00**

Відповідь на псалом

О Господи, Ти покажеш мені шлях життя.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Господи Ісусе, відкрий нам Писання;

Нехай наші серця палають, коли ти говориш з нами.

Алілуя.

Антифон причастя
Учні впізнали Господа Ісуса
У розбиванні хліба — алілуя.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

20 КВІТНЯ 2025 РОКУ

Одягни своє обличчя ангела

Діти часто мають цей ангельський вигляд — хоча іноді вони можуть бути маленькими дияволами! Рідше ми бачимо цю трансцендентну чистоту і красу перед обличчям дорослого. Коли ми бачимо це у палаючій зовнішності харизматичного проповідника, ніжних очах мудрого старійшини чи навіть у красі незнайомця, це пробуджує в нас прагнення дізнатися більше, стати ближчими, можливо, навіть слідувати за нами. Ангельський вигляд не призначений для серафіка серед нас. Ми культивуємо небесний вигляд, тримаючи погляд на прекрасній волі Божій — так само, як це робив святий Стефан. **Сьогоднішні читання:** Діяння 6:8-15; Івана 6:22-29. *"І всі, хто сидів у раді, пильно дивилися на [Стефана], і бачили, що його обличчя було як обличчя ангела."*

ВІВТОРОК: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

21 КВІТНЯ 2025

Честь скаута

Закон скаутів містить 12 пунктів, перший з яких стверджує, що скаут заслуговує на довіру. BoyScoutTrail.com описує цю якість так: «Бути "гідним довіри" означає, що обіцянка, дана — це виконана обіцянка. Це означає, що скаут зробить те, що обіцяє. Це означає, що розвідник доведе справу до кінця.» Зовсім непогана риса характеру, чи не так? Ми благословенні мати надійного Бога. Давайте щодня «бути готовими» наслідувати цей приклад.

Сьогоднішні читання: Діяння 7:51-8:1а; Івана 6:30-35. *«Я довіряю Господу» (Псалом 31:6).*

СЕРЕДА: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

22 КВІТНЯ 2025

Подивіться на себе: що ви бачите?

Які образи ви могли б використати, щоб описати себе? Деякі стосуються стосунків — матері, батька, брата чи сестри, студента, тренера, колеги. Інші базуються на фізичних

рисах — високий, низький, з карими очима, охайний. Але які з них ви могли б використати, щоб описати якість свого християнського життя? В Ісусі можна знайти багате джерело образів, які описують, як «виглядає християнин» — добрий пастир, вірний друг, цілитель, захисник бідних і вразливих. Приміряйте кілька і дозвольте цим зображенням впливати на ваше життя учнівства.

Сьогоднішні читання: Діяння 8:1b-8; Іван 6:35-40. *"Ісус сказав їм: 'Я — хліб життя.' "*

ЧЕТВЕР: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

23 КВІТНЯ 2025 РОКУ

Наїжся хлібом

Терміновий тест з біблійної історії: Що таке манна? Вибачте, це не назва стародавнього близькосхідного гурту і не сленговий привітання серед ізраїльтян. Манна була солодкою на смак їжею, яка, згідно з описами Виходу, сходила з небес, коли ранкова роса випаровувалася, і годувала єврейський народ під час їхнього довгого пустельного перебування. Що манна може зробити для нас сьогодні? Вона є потужним символом істини, тоді, як і зараз, яку дає Бог. Ісус — це живий хліб, що зійшов з небес і дарує вічне життя — нескінченне свято!

Сьогоднішні читання: Діяння 8:26-40; Івана 6:44-51. *"Твої предки їли манну в дикій природі."*

П'ЯТНИЦЯ: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

24 КВІТНЯ 2025

Господи, почуй нашу хвалу!

Далеко на Великдень згадайте скромне слово, яким є Великдень: Алілуя! Як і Осанна, вона залишилася в нашому богослужінні практично незмінною порівняно з івритом. Вона настільки тісно пов'язана з Великоднем, що — ви помітили? — під час Великого посту її не говорили і не співали? Насправді в деяких громадах «Слово А» ритуально ховалося до Великоднього Вігілія, коли його пишно співали перед Євангелієм. Використовуй Алілуя як мантру для пасхальної медитації. Послухайте знамениту «Алілуя» Генделя з «Месії»,

сповнену радості, як і вічну. Що це означає?
"Слава Господу." Справді!

Сьогоднішні читання: Діяння 9:1-20; Іван 6:52-59. *"Цей чоловік — обраний мій інструмент, щоб нести моє ім'я перед язичниками, царями та синами Ізраїлю."*

СУБОТА: СВЯТО СВЯТОГО МАРКА, ЄВАНГЕЛІСТА

25 КВІТНЯ 2025

На старт

Хоча мало ймовірно, що «Марк» у Євангелії з такою назвою збігається з «Марком», згаданим у кількох інших місцях Нового Заповіту,

останній пішов тим самим шляхом, який описує Євангеліє. Він працював зі святим Павлом, але пізніше «покинув» Павла під час однієї з місіонерських подорожей апостола, що спричинило гостру суперечку та розставання. Проте він явно відіграв роль товариша Павла (Philemon 24). Євангеліє від Марка закликає віруючих наслідувати приклад Ісуса — любові слуги, незалежно від непорозуміння чи конфліктів, які це може коштувати, бо Христос буде з вами на всьому шляху.

Сьогоднішні читання: 1 Петра 5:5b-14; Марка 16:15-20. *"Вийди у весь світ і проголошуй Євангеліє кожній істоті."*

Читання на третю неділю Великодня

Діяння апостолів 2:14, 22-33

Сам Давид дає свідчення про Месію з потойбіччя.

Псалом 16:1-2, 5, 7-8, 9-10, 11

Вірні Божі ніколи не зазнають розпаду смерті.

1 Петра 1:17-21

Наше спасіння купується не швидкопсувним золотом, а кров'ю Агнця.

Лука 24:13-35

Учні Еммауса дають вже знайоме свідчення незвичайному незнайомцю.

Слова на слові

Запрошення прийняти радість Великодня

*

Ми постійно плекаємо надію — і в усьому краще мати надію, ніж втратити її (Й. В. Гете).

* *

Дорогі друзі у Христі,

Учні на шляху до Еммауса залишаються надійними провідниками на нашому життєвому шляху, бо їхній досвід не так вже й відрізняється від нашого. Вони прийняли у своє життя велику надію, майже так, ніби це була мрія, надто красива, щоб тривати довго. Перед ними відкрилася обіцянка нового способу життя, і сам Христос захопив їх. Його вчення захопило їхні серця: любов до Бога, любов до ближнього, прощення та зцілення душі й тіла. Вони побачили інший світ і прагнули жити в ньому з Ним.

Ніхто ніколи не навчав так, як Він у Нагірній проповіді. Понад усе, слово «благословенний» — що також означає «щасливий» — стало центральним у житті учнів Христа. Це було послання, яке перевернуло світ догори дригом. Те, що колись вважалося білим, тепер не було просто сірим чи темним, а просто чорним. Цього їм було достатньо, бо Ісус так сказав, і вони повірили Йому. Вони також вірили, що Він заснує королівство тут, на землі, суспільство, де цей закон матиме владу. Цій справі вони віддали себе. А потім вони бачили, як Його арештовували і розіп'яли. Їхні прекрасні надії, здавалося, розсипалися миттєво.

Але справжнє життя — це не лише робота, споживання, розклад і щоденні рутини. Існує глибше питання, яке торкається кожної людини: питання сенсу. Антуан де Сент-Екзюпері якось описав це як потребу пояснити сенс власного існування. Ми повинні надати нашому життю сенс і надію.

Саме це Христос дав Своїм учням — і все ж спочатку здавалося, що Він зник. Для тих, хто йшов дорогою, хрест здавався кінцем. Здавалося, що Він замовк назавжди.

І тоді Він підійшов до них, коли вони йшли, ведучи їхні думки зовсім новим шляхом. Хіба вони не бачили, що Месія і Спаситель мусили страждати за народ і померти? Хіба вони не розуміли, що Господь Бог, який уже проявив таку силу в житті Обраного Народу, не залишить Свого Сина під владою смерті? Хрест не позначає поразку Божої сили; Це означає кінець людської впевненості в собі. Людська кмітливість, гордість і ілюзія, що ми все знаємо, тут нічого не дають. Гріх і смерть переможені.

Таким чином мандрівник, якого вони зустріли, пояснив, що було сказано про Нього в Законі та Пророках. Можливо, ніде це не видно так чітко, як у Ісаї: Він був зневажений і відкинутий людьми, людиною скорботи і знайомою з горем. Але саме наші горе Він ніс, наші печалі Він ніс. Він був проколотий за наші провини і розбитий за наші беззаконня; Покарання, що принесло нам мир, було на Ньому, і через Його рани ми зцілюємося. Ми всі, як вівці, заблукали. Господь поклав на Нього беззаконня всіх нас. Він був пригноблений і стражданий, але не відкрив рота Свого (пор. Іс 53:3–7).

Ісус, наш Спаситель, мусив пройти цей шлях — бо саме так Він міг показати нам любов Отця.

І тому, у ті часи, коли наша радість згасає, а надія слабшає, коли розчарування і гіркота наповнюють нас, можливо, ми теж повинні почути, як Христос іде поруч і каже: будь сильним і продовжуйте сподіватися. Хіба мені не довелося йти тим самим шляхом, яким ти зараз йдеш?

У ті моменти відповімо Йому з упевненістю: Воскреслий Господи, залишайся з нами, бо день закінчується, а ніч близька — але Ти все ще приносиш світло і надію.

* * *

*Наші дороги досі щодня ведуть до Еммауса —
і все одно надто важко пізнати Тебе,
надто важко повірити, що ти коли-небудь
кульгавий, старий,
Жебрак біля воріт —
наполегливий, тривожний і надзвичайно бідний.*

*Наші дороги досі щодня ведуть до Еммауса —
ми говоримо про Тебе з навчанням і ніжністю;
Ви нас чуєте, і тоді — якщо ми не почнемо
надія Твого власного Хреста —
Ти просиш лише доброту Саймона
і зануритися в тишу.*

*Наші дороги досі щодня ведуть до Еммауса —
ми входимо до храму, щоб поклонятися Тобі в Воїні,
і все ж ми не впізнаємо Тебе
у сусіда, що проходить повз,
щоб ми могли купити звільнення
Від важкої жертви кохання.*

У любові Христові,

АНГЕЛИ В ІКОНАХ: 25.

Візантійські теологи розуміли ангелів як безтілесні духовні істоти, безсмертні та створені Богом до створення світу. У цій традиції ангели служили божественними посланцями та агентами Божої волі. Ідея ангелів, які прославляють вічну славу Божу, також зустрічається у візантійській літургії.

Хоча ангели часто згадуються у Старому Завіті та Книзі Об'явлення, християнська іконографія значною мірою спиралася на апокрифічні тексти та тексти кабалістичного характеру, які надавали набагато більше деталей про ангельську природу та ранг.

Важливим впливом на розвиток ангельських образів стала праця Псевдо-Діонісія Ареопігита, теолога, який діяв на межі V і VI століть. У своєму *трактаті* «Про небесну ієрархію» він виклав впливову теорію ангелології, яка згодом стала центральною для культу ангелів.

Часто вважають, що образ ангела в християнському мистецтві був запозичений з давнини, особливо у Ніки, грецької богині перемоги, та її римського аналога Вікторії. Ці класичні моделі допомогли сформувати візуальну мову, яка пізніше використовувалася в християнському мистецтві.

У східній традиції ангелів зазвичай зображували як молодих чоловіків із гармонійними, гармонійними рисами обличчя та рясними золотими кучерями. Їхній вигляд натякнув на грацію, ніжність і тиху гідність.

В православній іконографії ангели позначені символами влади та небесної сили: скіпетром, посохом і сферою, що символізує небесні сфери. На відміну від західного мистецтва, ангели на Сході ніколи не зображуються як діти чи пупці.

Архангел Гавриїл — відомий як Ангел із золотим волоссям
XII століття; Музей Росії в Санкт-Петербурзі

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 17

Вузькі ворота; Частина 2

Івана 10:1-10

Оскільки Ісус каже, що Він пастир, Його головна мета — вести, вивести з

спустошених пасовищ ОСУДУ і БЕЗСИЛЛЯ, і вести до невичерпних пасовищ ЗЦІЛЕННЯ і СПАСІННЯ. Це видно у двох читаннях:

Земна мета спасіння

Діяння 4:8–12

Стоячи перед Синедрионом, Петро говорить з мужністю і ясністю. Він каже, що кульгавий жебрак, не здатний ходити самотійно, був поставлений на ноги ним і Іваном силою імені Ісуса. І це сталося біля Прекрасних Воріт, входу до Храму.

Що означає поставити людину на ноги біля Прекрасних Воріт? У дуже реальному сенсі кожна людина у цьому світі схожа на того жебрака: не здатна впевнено стояти самотійно.

Земна мета спасіння — це зцілення людської природи та відновлення нашої здатності молитися і прославляти Бога. Це ворота, що ведуть до прекрасного життя. Це означає звільнення від гріха і наслідків гріха, які часто мають руйнівний вплив навіть на тіло.

Варто пам'ятати, що коли Ісус посилав Своїх учнів, Він не лише наказав їм проповідувати чи прощати гріхи, а й зцілювати. Кожне з цих завдань було частиною місії. Зцілення було знаком Царства Божого і його близькості.

Спасіння — це не просто концепція інтелекту чи просто доктрина. Це справжній досвід. Це робота — поставити людину на ноги, особливо коли у неї немає сил, навіть фізично.

Грецьке слово, що позначає стан каліки — ASTHENEIA, вказує на слабкість у найповнішому сенсі: фізичній, психологічній, моральній та духовній. Зцілення у всіх цих вимірах — перший знак того, що людина починає входити у простір Царства Божого.

І правда в тому, що цей світ може перекручувати навіть хороші речі. Навіть закоханість може стати джерелом болю. Навіть наше прагнення до добра може нас поранити. Як той жебрак, ми часто не маємо сил стояти. Ми шукаємо знак, допомогу, підтримку, але не бачимо її, бо шукаємо не там. Ми очікуємо, що Бог допоможе нам там, де, на нашу думку, має прийти допомога, а не там, де Він насправді обирає діяти.

Ось чому люди часто відчують, що Бог мовчить, байдуже, що Він нічого не каже і нікого не слухає. Але глибше питання: хто має кого слухати? Ми слухаємо Його, чи очікуємо, що Він слухатиме лише нас?

Кажуть, що тварини можуть мати вибірковий слух. Кіт може ігнорувати постріл, але миттєво відреагувати на найслабший шелест між меблями, бо це може означати маленького гризуна поруч — щось їстівне. Він чує лише те, що хоче почути, і хоче чути лише те, що можна спожити.

Ми можемо бути такими ж. Ми переконуємо себе, що Бог не видає жодного звуку, бо ми налаштовані лише на те, що може призвести до певного споживання — емоційного, чуттєвого, інтелектуального чи матеріального. Тим часом Вінсилає нам всю силу Свого Слова. Але оскільки наш розум визначається безладними матеріальними бажаннями, нічого не проходить. Потім ми дійходимо висновку, що Він нічого для нас не робить.

Отже, зцілення — це також питання переорієнтації. Це означає навчитися слухати Його, а не себе; звертати увагу на те, що Він хоче сказати, замість того, щоб чекати лише тихого шелесту, що може обіцяти земне задоволення. На цьому рівні Бог не має багато що сказати. Наші нездорові бажання роблять нас слабкими, як кульгавий жебрак, який сидів біля Прекрасних Воріт і ніколи не заходив, бо чекав на гроші.

Кінцева мета

1 ІВАНА 3:1–2

Кінцева мета керівництва Христа Пастиря проста, але вражаюча: щоб ми прийшли побачити — і таким чином замислитися — про велич любові, яку Бог нам дав. Ми вже

називаємо себе **Його дітьми**, але навіть це не вся історія. Ким ми станемо, ще не повністю розкрито. Але одне можна сказати напевно: *ми будемо як Нього, бо побачимо Його таким, яким Він є* (пор. 1 Йоп 3:2).

Це серце християнської надії. Схожість із Богом буде плодом бачення самого Бога. Прихований Бог більше не залишиться прихованим. Він відкриється у повній величі Свого божественного життя. Це те, що ми називаємо раєм.

Як каже святий Павло у своєму Першому Листі до коринтян: *«Бог буде всім»* (1 Кор 15:28). Небо — це сяйво Його щедрості, нескінченна близькість Його присутності, радість, яку жодна земна мова не може належним чином описати (пор. Мф 25:21). Це реальність, в яку ми входимо, а не просто спостерігаємо здалеку — глибина без меж, таємниця, у яку нас затягує все глибше, і де божественне життя відкриває **все нову красу**.

Бог не просто хоче, щоб ним захоплювалися. Він прагне віддати Себе. Але бачити Бога в майбутньому житті — це не дивитися на Нього ззовні, ніби Він лише об'єкт захоплення. Бачити Його — це розділяти Його життя. Його саморозкриття змінює нас. Ми побачимо Його таким, яким Він є, і тому станемо схожими на Нього.

Ось чому християнське життя має бути прозорим перед Богом. Якщо ми живемо відкрито перед Ним зараз — нічого не приховуючи, не чинячи опір — тоді бачення Бога не буде для нас чужим. Небо — це місце, де Бог дарує повний доступ до Себе, у кожній таємниці, і це причастя робить нас подобатися Йому так, як слова ледве можуть дотягнутися.

Недосконале порівняння може допомогти. Уявіть, що ви знайомитеся з людиною, яка з часом розповідає вам усе: всю свою історію, приховані рани, радощі, таємниці. Такі знання змінюють тебе. Їхній внутрішній світ стає частиною твого. Ти вже не знаєш їх ззовні; Ти несеш щось із них у собі. Звісно, це порівняння не відповідає — але воно натякає на істину, що причастя змінює того, хто знає.

Пекло, навпаки, — це повна відмова від прозорості. Це повна непрозорість — усі замкнулися в собі, закрилися для інших і закрилися від Бога. Нічого не діляться, нічого не розкривається, нічого не пов'язується. Деякі духовні автори називали ЦЕ REGIO DISSIMILITUDINIS — царством неподобності: місцем непорозуміння, ізоляції та духовної сліпоти. Там ніхто по-справжньому не знає себе, бо ніхто не дозволяє себе пізнати. Результатом є не ідентичність, а її крах.

Ось чому слово **«як»** у 1 Івана 3:2 має таке велике значення. Ми будемо схожими на Нього — не ідентичними Богові, звісно, але справді пристосовуємося до Нього через спілкування з Ним. Пізнаючи Його і будучи пізнаними Ним, ми наповнимся Його життям і нарешті станемо найповнішими собою. З цієї точки зору, чи може щось інше у цьому світі бути важливішим?

Чого навчає церква?

Катехизм дуже чітко викладає це питання. Вона навчає, що Син є *єдиною сутністю з Отцем*, тобто **гомоусіос** з Ним. Син не був створений ні з нічого, ні з будь-якої іншої субстанції, а народився з самого Отця.

І цей самий Син Божий став Сином Людським. Слово стало плоттю, щоб ми могли стати *«учасниками божественної природи»* (2 Пет 1:4). Як сказано в Катехизисі:

«Син Божий став людиною, щоб ми могли стати Богом» (ССС 460). Це не означає, що ми перестаємо бути людьми. Це означає, що наша людяність піднімається, зцілюється і наповнюється в єдності з Христом. Його прихід серед нас відкрив нам шлях у Його власне життя. Ворота людської плоті, перетнуті Сином Божим, стають відкритими воротами в божественне життя.

Катехизм також навчає:

- ті, хто помирає в Божій благодаті та дружбі, і є досконало очищеними, живуть вічно з Христом і *«бачать Його таким, яким він є»* віч-на-віч (ССС 1023);
- це досконале життя з Святою Трійцею, з Дівою Марією, ангелами та всіма блаженними, називається *небом* — нашим остаточним щастям і здійсненням (ССС 1024);
- це спілкування з Богом виходить за межі звичайного людського розуміння та опису, тому Писання говорить про це в образах: світло, мир, весільний бенкет, дім Отця, небесний Єрусалим, рай (ССС 1027);
- і Церква називає споглядання Бога в небесній славі *блаженним виденням* (ССС 1028).

Маргінальні примітки

Обидва етапи спасіння можна досягти, якщо ми навчимося відчуженню від *«пошкодженого пасовища»*, яким цей світ часто буває — від хвороби серця, безпорадності, саможалю і засудження, натомість рухаючись до зцілення через милосердя; і від сирітства та розірваного почуття ідентичності до схожості з Богом через любов.

Пастух продовжує вести Свою отару геть від зруйнованої землі на нове пасовища. Він відокремлює нас Своїм покликом, Своїм Словом. Це рух від землі до неба.

Дуже часто ця **відстороненість** виникає через **самотність**, щоб можна було знайти справжню **присутність**. Іноді це драматично — своєрідне **розрив**, яке справді налаштоване для єднання з Богом. Притча про загублену вівцю тут багато про що говорить. Наче трагедії втрати іноді трапляються саме для того, щоб ми могли залишити місце, де такі втрати продовжують траплятися.

Ти можеш втратити все. Ви можете не досягти того, на що сподівалися. Але все в цьому світі може стати тягарем, якщо це не дає нам вічності. Тож Бог іноді відриває нас від того, що належить цьому світу. Фізична смерть неминуча; Смерть цьому світу необхідна.

Самотність часто є ціною за схожість. Піщинки лежать надто близько одне до одного; вони чіпляються. Зірки небес розташовані далеко одна від одної, але вони все одно прекрасні. Цей образ говорить про важливе: святість не завжди означає тіснокровність. Іноді це означає простір.

Слова святого Павла тут вражають:

«Що б мені не прийшло на користь, тепер я вважаю збитками заради Христа... Я вважаю їх сміттям, щоб здобути Христа» (Флп 3:7–8).

Його суть не в гіркоті, а в здивуванні. Тут панує святе презирство — не до самого творіння, а до всього, що претендує на суперництво з Христом. Це відстороненість, народжена з захоплення Богом.

І все ж мета — не самотність. Церква — це спільнота, **стада**, але не згряя. Зрілість у спільноті часто проходить через період відчуження від натовпу. Джейкоб, перш ніж стати батьком великої родини, спочатку потрібно було відокремити і зустріти Бога в Лусі. Так само зростання до спілкування часто починається з особистого захоплення Пастирем, з згоди бути знайденим і триматися в Його обіймах.

Притча про загублену вівцю також повертається сюди. Це картина глибокого, майже містичного чіплення за Пастиря. Тільки тоді ми зможемо будувати справді прекрасні стосунки з іншими — бо ми вперше отримали любов наодинці з Ним.

Кожне людське кохання може стати ідолізацією, доки не знайдеться Бог любові. Бог — це любов, але це не означає, що любов є богом.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

БІЛОРУСЬ

КАТОЛИЦЬКОГО СВЯЩЕНИКА ЗАТРИМАЛИ В БІЛОРУСІ НА ТЛІ ПОГЛИБЛЕННЯ НАПРУЖЕНОСТІ З ВЛАДОЮ

Католицький священник у Білорусі був затриманий у ще одному тривожному випадку тиску на Церкву за режиму президента Олександра Лукашенка.

Отець Анатол Парахневич, парафіяльний священник у Ольковичах Вілейкського району, був заарештований незадовго до Великодня. Поки що офіційних звинувачень не було оприлюднено, а його точне місцезнаходження залишається невідомим. Вірні парафії побоюються, що його можуть утримувати у ізоляторі КДБ, де іноді висувають звинувачення у злочинах проти держави.

Вважається, що отець Парахневич міг привернути увагу влади після відвідування прийому в польському посольстві в Мінську 3 травня, що відбувся з нагоди Дня Конституції. У Білорусі контакти з польськими інституціями раніше використовувалися як підстави для залякування або репресій.

65-річний священник служить в Ольковичах з 2007 року і добре відомий у місцевому регіоні не лише своєю пастирською діяльністю, а й турботою про культурну спадщину. Поруч із церквою він заснував невеликий музей, що містить низку історичних експонатів, зокрема облачення XVIII століття, білоруські народні рушники та старовинні книги.

Після його затримання та обшуку парафіяльних територій церква в Ольковичах була тимчасово закрита. Наразі служіння там здійснює священник з іншої парафії.

З католицької точки зору ця справа викликає глибоке занепокоєння. Церква завжди захищала свободу свого духовенства служити своєму народу без політичного залякування та право віруючих молитися відкрито і без страху. Якщо священника переслідують лише за підтримання законних контактів або збереження місцевого релігійного та культурного життя, це породжує серйозні моральні питання щодо справедливості, людської гідності та релігійної свободи.

Для католиків це затримання також нагадує довгу історію свідчення Церкви за ворожих режимів, де священники та миряни часто страждали за те, що залишалися вірними. Якими б не були обставини, віряни молитимуться за безпеку отця Парахневича, за ясність щодо звинувачень і за справедливість, яка поважає і правду, і гідність особистості.

ПРОГРЕС ПРОГРЕСУ!

ІСПАНІЯ: УРЯД НАМАГАЄТЬСЯ ВКЛЮЧИТИ ПРАВО НА АБОРТ ДО КОНСТИТУЦІЇ

Соціалістичний уряд Іспанії на чолі з прем'єр-міністром Педро Санчесом оголосив про плани домогтися конституційного захисту абортів після подібного кроку у Франції. Якщо пропозиція буде схвалена, вона надасть юридичну підтримку праву на припинення ненародженого життя, що викликало гостру критику з боку церковних лідерів і активістів за життя.

Це питання обговорювалося на нещодавньому засіданні кабінету Санчеса. Однак ця пропозиція стикається з серйозною перешкодою в парламенті. Без підтримки опозиційної Народної партії, ймовірно, вона не зможе отримати необхідну підтримку для конституційної реформи.

За повідомленнями, Санчес готовий просувати порядок денний іншими способами, якщо парламент заблокує цей крок, адже його уряд прагне гарантувати доступ до абортів у лікарнях і клініках по всій країні.

Дебати відбуваються в час, коли Іспанія стикається з серйозним демографічним спадом: рівень народжуваності різко падає, а населення старіє. Критики стверджують, що в такому контексті держава має заохочувати сімейне життя та підтримувати матерів, а не ще більше закріплювати аборти в законі.

Президент Іспанської єпископської конференції, архієпископ Луїс Аргуельо, описав цю пропозицію як глибоко суперечливу. Він зазначив, що в Іспанії щороку народжується все менше дітей, але уряд намагається забезпечити те, що він назвав легальним вбивством ненароджених дітей. Він наголосив, що аборт ніколи не може бути правом, і попередив, що цей план є сприянням смерті.

З католицької точки зору моральне питання зрозуміле: людське життя є священним від зачаття до природної смерті. Будь-яка спроба представити аборт як конституційне право прямо суперечить вченню Церкви про гідність ненародженої дитини. Замість розширення доступу до абортів католики стверджують, що справжнє суспільне благо полягає в підтримці майбутніх матерів, посиленні сімейної політики та створенні культури, яка захищає життя на кожному етапі.

ОСЬ ТАК

ГРЕЦІЯ ЗАБЛОКУЄ ДОСТУП ДО СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ДІТЕЙ ДО 15 РОКІВ З НОВОГО РОКУ

Греція має заблокувати доступ до соціальних мереж для всіх, хто молодше 15 років, з початку нового року.

Прем'єр-міністр Кіріакос Міцотакіс заявив, що діти, які проводять довгі години онлайн, дедалі частіше піддаються тиску через постійні порівняння та коментарі в соціальних мережах. Він також сказав, що спілкувався з багатьма батьками, які повідомляли, що надмірне використання телефону пов'язане з проблемами сну та тривогою у їхніх дітей.

Цей крок має широку підтримку громадськості в Греції. Уряд Міцотакіса вже заборонив мобільні телефони у школах і запровадив інструменти батьківського контролю, спрямовані на обмеження часу, проведеного підлітками за екранами.

Якщо запровадити заплановано, Греція стане однією з перших країн, які запровадять таку міру. У 2025 році Австралія обмежила доступ до соціальних мереж для дітей до 16 років. Тим часом низка європейських країн, зокрема Франція та Іспанія, також розглядає можливість подібних заборон.

Ми читаємо Папу Лева

Стоп! Настав час миру! Сідайте за столи діалогу та посередництва, а не за столами, де планується озброєння і приймаються рішення про смерть!

Війна розділяє, надія об'єднує. Насильство топче, любов піднімається. Ідолопоклонство засліплює, живий Бог освітлює. Потрібно лише трохи віри, крихта віри, дорогі, щоб разом (...) зустріти цю драматичну годину історії. Адже молитва — це не притулок, щоб уникнути відповідальності; Це не анестетик, який дозволяє уникнути болю, спричиненого численними несправедливостями. Натомість це найбезкорисливіша, найуніверсальніша і найзворушлива відповідь на смерть (...). У кожному з нас, у кожній людині, внутрішній Учитель навчає миру, закликає до зустрічі, розпалює благання. Тож піднімемо очі! Піднімаймося з руїн! Ніщо не може закріпити нас у долі, яка нібито вже вирішена, навіть у цьому світі, де здається, що могил вже недостатньо, бо життя розп'ято і знищується знову — без закону і без милосердя.

Святий Іван Павло II, невтомний свідок миру, з емоціями сказав під час іракської кризи 2003 року: Я належу до того покоління, яке пережило Другу світову війну і пережило її. Я маю обов'язок сказати всім молодим людям, молодшим за мене, які не мали такого досвіду: «Ніколи більше війни!», використовуючи слова, сказані Павлом VI під час його першого візиту до ООН. Ми повинні зробити все можливе! Ми добре знаємо, що мир не існує будь-якою ціною. Але ми всі знаємо, наскільки велика ця відповідальність (Angelus, 16 березня 2003). Сьогодні ввечері я роблю його звернення своїм — зверненням, яке так своєчасно.

Молитва навчає нас діяти. Обмежені людські можливості поєднуються в молитві з нескінченними можливостями Бога. Тоді думки, слова і вчинки розривають демонічний ланцюг зла і ставлять себе на службу Царству Божому: царству, в якому немає ні меча, ні дзвінка, ні помсти, ні знецінення зла, ні несправедливої вигоди, а лише гідності, розуміння і прощення. Тут і лежить дамба проти того божевілля всемогутності, яке навколо нас стає дедалі непередбачуванішим і агресивнішим. Баланс у людській родині був серйозно порушений. Навіть святе Ім'я Боже — Бог життя — втягнуте в мову смерті. (...)

Дорогі брати й сестри, звісно, у тих, хто керує націями, є невід'ємні обов'язки. До них ми кричамо: зупиніться! Настав час миру! Сідайте за столи діалогу та посередництва, а не за столами, де планується озброєння і приймаються рішення про смерть!

Медитація під час молитви за мир, базиліка Святого Петра, 11 квітня 2026 року.

Неділя Євхаристія є незамінною для християнського життя. (...) Саме через святкування неділі наша віра живиться і зростає. Саме через нього наші зусилля, хоч і обмежені, за допомогою Божої благодаті об'єднуються як дії членів одного тіла — Тіла Христового — у реалізації одного великого плану спасіння, що охоплює все людство. Саме через Євхаристію наші руки також стають руками Воскреслого, свідками Його присутності, Його милості, Його миру, у знаках праці, жертви, хвороби, плину років, які часто викарбуються на них, як у жесті ніжності, обіймів чи любові.

Регіна Коелі, 12 квітня 2026 року.

Трохи для життя, трохи для смерті

Шотландські парламентарі відхилили законопроект про легалізацію евтаназії та допомоги при смерті втретє, що було схвалено церковними лідерами та активістами за життя, які вважають це рішучим захистом гідності людського життя.

Голосування в Единбурзі відбулося всього за день до зовсім іншого рішення у Вестмінстері, де піри підтримали ініціативу, яка могла б декриміналізувати аборти аж до моменту народження. Для багатьох спостерігачів контраст між двома дебатами був разючим: одна палата підтверджувала обов'язок захищати вразливих, інша наближалася до одного з найрадикальніших законів про аборти в Європі.

Ці два голосування, проведені так близько одне до одного, знову виявили моральну плутанину, що панує в суспільному житті Великої Британії. В обох випадках мова особистого вибору та автономії домінувала в дебатах, тоді як глибші етичні питання — про цінність життя, обов'язок турботи та обов'язки суспільства перед найслабшими — отримували значно менше уваги.

Наразі законопроект про допоміжне самогубство було зупинено в Шотландії, і схоже, що подібна пропозиція у Вестмінстері, ймовірно, буде прийнята у травні після того, як було внесено понад 1 150 поправок після заперечень медичних експертів та груп людей з інвалідністю. Однак прихильники допоміжної смерті навряд чи здадуться, і активісти попереджають, що це питання неминуче повернеться.

Ситуація з абортами ще більш тривожна. Якщо законопроект про декриміналізацію буде повністю ухвалений парламентом, Велика Британія може отримати один із найрадикальніших режимів абортів у світі: закон, який фактично може карати вбивство дитини після народження, не надаючи жодних юридичних санкцій для припинення життя цієї дитини напередодні.

Пропозиція була додана до ширшого законопроекту про злочинність депутатом від Лейбористської партії і вперше схвалена минулого літа після всього 46 хвилин дебатів без громадських консультацій. Аборт уже легальний у Великій Британії до 24 тижня вагітності, а таблетки для абортів можна замовити поштою. Офіційні дані показують, що у 2023 році було проведено 299 614 абортів — рекордний показник і збільшення на 10 відсотків порівняно з попереднім роком.

Проте не всі готові прийняти цей відхід. Низка парламентарів, включаючи католиків, які раніше мали мало впливу, але тепер становлять щонайменше 10 відсотків обох палат парламенту, продовжують виступати на захист ненароджених і більш послідовного морального бачення в суспільному житті.

Усі основні церкви виступають проти допоміжного самогубства, але щодо абортів реакція менш єдина і, в деяких колах, більше відступає. Це робить втручання релігійних голосів у парламенті ще важливішим.

Новопризначена архієпископка Кентерберійська, Сара Маллаллі, використала своє місце в Палаті лордів, щоб виступити проти абортів напередодні голосування, заявивши, що «нескінченна цінність людського життя» є основним християнським принципом, що лежить в основі британського законодавства. Проте 15 із 26 єпископів у Палаті лордів не брали участі у дебатах.

Серед католицьких голосів деякі законодавці кажуть, що боротьба ще далеко не завершена. Баронеса Нуала О'Лоан, колишня комісарка поліції та консультантка з шлюбу, сказала, що поява гасел на кшталт «мої права, мій вибір, моє тіло» зробила суспільство

більш відкритим до того, що вона назвала маніпулятивною мовою про співчуття та турботу.

Вона також застерігала, що християни не повинні відмовлятися від відкритих виступів, навіть якщо їхні аргументи відкидають у публічних дебатах. «Хоча те, що ми говоримо як католики, може бути відкинуто, наш голос все одно звучить у законодавчій спільноті», — сказала вона. «Вона досі доходить до людей, які не використовують мову святості, але все ж вірять, що певні цінності слід захищати.»

З католицької точки зору питання просте, навіть якщо політика — ні: життя не належить нам розпоряджатися. Чи йдеться про евтаназію, допоміжне самогубство чи аборт, вчення Церкви залишається незмінним — кожне людське життя має гідність від зачаття до природної смерті. Цей принцип — не лише релігійна перевага; Це моральна основа, яку має визнавати будь-яке справедливе суспільство.

Отець Ентоні

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керрол, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, моліться Терезою Шоу (2018), Вільямом Бранніганом (2022), Арчі Вілсоном (1943), Френсіс Кемпбелл (1995) **та всіма, чії ювілеї припадають на цей час.**

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Фонд ремонту склав загалом £765 і майже повністю покрив вартість стіни залу та кількох менших робіт. Дякую за ваші внески.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 55216